

Simone Weil 3§

Dokonce i ty zdánlivě nejsvobodnější činnosti, věda, umění či sport mají hodnotu, pouze pokud napodobují, nebo dokonce předčí přesnost, důslednost a usilovnost vlastní práci. Bez tohoto vzoru, kterým je nevědomky naplňují třeba rolníci, kováři či námořníci tím, že pracují, jak se patří, aby vyjádřili tuto obdivuhodnou dvojznačnost, by propadly naprosté svévoli. Jediná svoboda, kterou můžeme zlatému věku přisoudit, je ta, ze které se těší malé děti, pokud jim rodiče nevytyčili pravidla. Ve skutečnosti však taková svoboda není nic jiného než bezpodmínečné podrobení se rozmaru. Lidské tělo nemůže v žádném případě přestat náležet mocnému vesmíru, do kterého je chycen. Člověk by už dokonce ani nebyl podrobován věcem a ostatním lidem skrze potřeby a nebezpečí; byl by jim úplně vydán napospas jen skrze emoce, které na něj neustále vnitřně působí a před kterými by ho už žádná spořádaná činnost neubránila. Kdybychom měli svobodou myslet prostou nepřítomnost veškeré nutnosti, pak by toto slovo pozbylo jakéhokoliv konkrétního významu a ani by tedy pro nás nepředstavovalo to, o co nás strádání v životě připravuje.

P4, P7, P10 závažné chyby, jinak spíše formulační nedostatky; na nároky zkoušky by to zatím nestačilo